

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ
ฉบับวันพุธที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2560

ไนโตรเจนมากไป..ดูใบ

บอกให้รู้กันไปแล้ว เรื่องการใช้ปุ๋ยให้ถูกกาลเทศะ จะใส่ปุ๋ยทั้งที่ต้องรู้จักดินและต้นไม้ของตัวเองให้ดี ชะก่อน ปุ๋ยถึงจะให้ประโยชน์เต็มที่คุ้มค่าเงิน และจะให้ดีถึงที่สุดปุ๋ยเคมีและอินทรีย์ต้องใช้ร่วมกัน วันนี้มา ว่ากันต่อถึงความเข้าใจผิดๆ ในเรื่องปุ๋ยเคมี...โดยเฉพาะ ปุ๋ยตัวหน้า ปุ๋ยตัว N ปุ๋ยไนโตรเจน หรือปุ๋ยยูเรีย ปุ๋ยยอดนิยมที่เกษตรกรใช้กันมากที่สุด เพราะใส่ไปแล้ว ใบจะเขียวสดดงดงาม จนเผลอคิดไปว่า เขียวๆ อย่างนี้แหละจะทำให้ผลผลิตออกมาดี ขายได้ราคา เลยใส่กันตะพึดตะพือตั้งแต่เริ่มปลูกไปจนเก็บผลผลิต

ศ.เกียรติคุณ ดร.อำนาจ สุวรรณฤทธิ์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ให้ความรู้...ปุ๋ย ไนโตรเจนดีและเหมาะกับการปลูกพืชผักกินใบเป็นหลัก แต่กับพืชหวังขายดอก-ผล-หัว คงไม่เหมาะสมสักเท่าไร เพราะปุ๋ยไนโตรเจนมีสรรพคุณเลี้ยงบำรุงใบและลำต้นเป็นหลัก แต่เมื่อต้นไม้เติบโตใหญ่ความต้องการใช้ปุ๋ยตัวนี้จะน้อยลง แต่ถ้าให้มากไปเพราะหลงผิดคิดว่าใบยิ่งเขียวพืชจะยิ่งงาม...พืชขายหัว มันสำปะหลัง ใต้ไนโตรเจนเยอะ หัวมันจะมีเปอร์เซ็นต์แป้งต่ำ ส่วนอ้อยใต้ไนโตรเจนเยอะจะหวานน้อย ถ้าเป็นส้มรสชาติ จะเปรี้ยวและมีกากเยอะ

ไม่ผลอื่น ๆ ก็เช่นกัน ใต้ไนโตรเจนเยอะ...จะให้ลูกผลน้อย เพราะไนโตรเจนเป็นปุ๋ยให้เราดูใบ ไม่ใช่ ดอกผล ที่สำคัญให้ปุ๋ยไนโตรเจนมากไปต้นไม้อวบอ้วน อวบน้ำ โรคแมลงจะวิ่งเข้าใส่ได้ง่าย ต้นไม้นุ่มๆ ดูด กัดกินได้ง่ายไม่เจ็บปาก...เหมือนกับคนเรานั้นแหละ กินจนอ้วน โรคภัยมักจะถามหา จะให้ต้นไม้แข็งแรง ไม่อ่อนแอต่อโรค ดร.อำนาจ แนะนำให้ใช้ปุ๋ยที่มีไนโตรเจนต่ำกว่าฟอสฟอรัสและโปแตสเซียม หรือปุ๋ยเลขตัว หน้าต่ำกว่าเลขสองหลัง แต่ถ้าใช้กันตะพึดตะพือแบบไม่รู้จริง พุ่่งนี้มาว่ากันต่อใช้ปุ๋ยมีฟอสฟอรัส โปแต สเซียมเยอะไป พืชจะเป็นยังไง

“RCEP” จุดเปลี่ยนการค้าโลก 16 ประเทศลุยต่อรับมือ “TPP” หยุตชะงัก

ต้นเจรจา RCEP ให้เสร็จเร็วที่สุด หลัง “ทรัมป์” ถอนตัวจาก TPP ส่งผลให้การบังคับใช้หุ้นส่วนเศรษฐกิจ 12 ชาติหยุดชะงัก ยันความตกลงเปิดจุดการค้าอาเซียน+6 ทันสมัย และมาตรฐานสูงไม่น้อยกว่า TPP ได้ประโยชน์กับ ประเทศไทยในทุกภาคส่วน

นายณรงค์ พูลพิพัฒน์ รองอธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทนไทย สำหรับการเจรจาจัดทำความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (RCEP หรืออาร์เซพ) เปิดเผยว่า หลังจากนายโดนัลด์ ทรัมป์ ประธานาธิบดีสหรัฐฯ ถอนตัวจากความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจเอเชียแปซิฟิก (TPP หรือทีพีพี) จนทำให้การบังคับใช้หยุดชะงักนั้น ทัวโลกจับตาดูการเจรจา RCEP ของสมาชิก 16 ประเทศ คือ อาเซียน 10 ประเทศ และคู่เจรจา 6 ประเทศคือ จีน อินเดีย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย และ นิวซีแลนด์ จะเดินหน้าต่อ อย่างไร และจะมีผลบังคับใช้เมื่อไร

โดยเดือน ก.พ.นี้ ญี่ปุ่น ซึ่งเป็นสมาชิก TPP และ RCEP จะจัดประชุมคณะกรรมการเจรจาด้านการค้า RCEP โดยญี่ปุ่นต้องการ ผลักดันการเจรจาให้ได้ข้อสรุป และมีผลบังคับใช้โดยเร็ว เพราะ RCEP เป็นความตกลงขนาดใหญ่ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สูงถึง 22.8 ล้านล้านเหรียญสหรัฐฯ หรือ 29% ของ GDP โลก รวมถึงเป็นเขตการค้าเสรีที่สร้างจุดเปลี่ยน ทางการค้า และจุดเริ่มต้นขยายการค้า และการลงทุนที่สำคัญมากของเอเชียแปซิฟิกแถบฝั่งเอเชีย ซึ่งหลังการประชุมที่ญี่ปุ่น การเจรจาจะมีความชัดเจนขึ้น แม้ขณะนี้หลายประเด็นยังหาข้อสรุปไม่ได้

นายณรงค์กล่าวว่า RCEP ครอบคลุมการเปิดตลาดสินค้าบริการ และการลงทุน โดยการเปิดตลาดสินค้า การเจรจาครั้งล่าสุดเมื่อต้นเดือน ม.ค.60 สมาชิกตกลงจะเปิดเสรีสินค้าแล้วในสัดส่วน 80% ของสินค้าที่ค้าขายกัน ส่วนอีก 20% การประชุมที่ญี่ปุ่นจะกำหนดรูปแบบ หรือเกณฑ์การลดภาษี แต่ประเด็นที่ต่อรองกันมาก และยากต่อการสรุป คือ การกำหนดเป้าหมายลดภาษีสินค้ากับทุกประเทศสมาชิกในระดับที่สูงและเท่ากัน ซึ่งเป็นเป้าหมายของอาเซียน เพราะอาเซียนเปิดเสรีสินค้านี้ระหว่างกันหมดแล้ว จึงต้องการให้อีก 6 ประเทศเปิดตลาดในระดับสูงเช่นกัน

“สินค้า 80% ที่ตกลงจะลดภาษีนำเข้านั้น ในจำนวนนี้สัดส่วน 65% จะลดภาษีเป็น 0% ทันที ส่วนอีก 15% จะลดเป็น 0% ใน 10-15 ปี ขณะที่อีก 20% ซึ่งเป็นสินค้าน้ำอ่อนและอ่อนไหวสูง ในการประชุมที่ญี่ปุ่นต้องคุยรูปแบบการลดภาษีกันจะเป็นอย่างไร จะลดเป็น 0% หรือไม่ หรือจะทยอยลดให้เหลือน้อยที่สุดในกี่ปี สำหรับไทย ก่อนการประชุมที่ญี่ปุ่นจะหารือกับภาคเอกชน เพื่อจัดทำรายการสินค้าที่จะเรียกร้องให้คู่เจรจาเปิดตลาด และเลือกรายการสินค้าที่ไทยพร้อมจะยื่นข้อเสนอเปิดตลาดให้คู่เจรจา”

ขณะที่การค้าบริการและการลงทุน การประชุมที่ญี่ปุ่นจะหารือถึงการเปิดเสรีเพิ่มเติม ทั้งการเพิ่มจำนวนสาขาของธุรกิจบริการที่จะเปิดเสรี และการกำหนดมาตรฐานเพื่อความโปร่งใสของการใช้กฎระเบียบ หรือมาตรการของสมาชิก เพื่อลดข้อจำกัดด้านกฎหมาย หรืออุปสรรคต่อการเปิดเสรี ซึ่งอาเซียนและคู่เจรจามีท่าทีแตกต่างกัน โดยเฉพาะการผูกพันการเปิดเสรี ภายใต้หลักการ Ratchet ที่กำหนดให้สมาชิกผูกพันเปิดเสรีเท่ากัน หรือไม่น้อยกว่าที่กฎหมายแต่ละประเทศอนุญาต และต้องเปิดเสรีให้เพิ่มขึ้นเมื่อแต่ละประเทศแก้ไขกฎหมายให้มีความเป็นเสรีมากขึ้น

“ไทยต้องหารือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และตรวจสอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ การค้าและการลงทุนทุกฉบับ รวมถึงความตกลงระหว่างประเทศอื่นที่ไทยเป็นภาคี เพราะการดูแลธุรกิจ และการลงทุนของต่างชาติในไทยเชื่อมโยงกับกฎหมาย และพันธกรณีในความตกลงอื่นด้วย”

อย่างไรก็ตาม การเปิดเสรีลงทุนนั้น นักลงทุนในประเทศสมาชิกสามารถฟ้องร้องรัฐบาลของประเทศที่เข้าไปลงทุนได้ หากปฏิบัติไม่เป็นธรรม สำหรับไทยมีมาตรการคุ้มครองการลงทุนระดับสูงอยู่แล้ว เพื่อช่วยสร้างความเชื่อมั่น โดยสาขาที่ไทยจะเปิดเสรี เป็นสาขาที่รัฐบาลส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ ทั้งอุตสาหกรรมการผลิต และที่เกี่ยวข้องกับบริการ รวมถึงกิจการ E-Commerce ที่เน้นการคุ้มครองผู้บริโภค และป้องกันอาชญากรรมทางอินเทอร์เน็ต

นายณรงค์กล่าวว่า RCEP เป็นความตกลงที่เปิดเสรีสูง และมีมาตรฐานไม่น้อยกว่า TPP แต่มีความยืดหยุ่นในเวลาก่อนการเปิดเสรี อีกทั้งยัง เป็นการเจรจาที่อาเซียนต้องมีฉันทามติร่วมกันก่อนกำหนดเป็นท่าที เสนอ 6 ประเทศ จากนั้น 16 ประเทศ จึงจะเจรจาให้ได้ฉันทามติ ไม่มีประเทศใดชี้หน้าได้ ต่างจาก TPP ที่สหรัฐฯมีบทบาทมาก

สำหรับท่าทีของไทยคือมีความเป็นกลาง ไม่ขัดแย้งกับประเทศอื่น โดยรัฐและเอกชนไทยได้หารือกันต่อเนื่อง โดยตั้งเป้าหมายว่าสมาชิกต้องตอบสนองข้อเรียกร้องของไทยด้วย หากไม่ก็ยากที่ไทยจะยอมให้สรุปผลการเจรจา แต่ทุกหน่วยงานต้องเสริมสร้างในส่วนที่ไทยยังอ่อนแอ เช่น ความสามารถในการแข่งขัน ความโปร่งใสในการใช้กฎหมาย โครงสร้างพื้นฐานที่สมบูรณ์ การลงทุนขนาดใหญ่ รวมทั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษตะวันออก ฯลฯ หากจัดการเรื่องเหล่านี้ได้ การใช้ประโยชน์จาก RCEP จะคุ้มค่ามาก

“การให้มีผลบังคับใช้ จะต่างจาก TPP โดย RCEP จะกำหนดจำนวนประเทศที่ให้สัตยาบรรณ เช่น อาเซียนให้สัตยาบรรณกี่ประเทศ คู่เจรจาก็ประเทศ จึงจะถือว่ามีผลบังคับใช้ จะไม่ดูที่มูลค่า GDP เหมือน TPP ที่กำหนดถึง 85% ของมูลค่าจีดีพีรวมของสมาชิก” นายณรงค์กล่าวในที่สุด

เข้าร่วม “เออีซี” ทำไทยกระอัก!

นายอัคร์ พิศาลวานิช ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ หอการค้าไทย เปิดเผยว่า หลังไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (เออีซี) ไปแล้ว 1 ปี พบว่า ไทยส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรได้ดีขึ้น แต่กังวลว่า ปี 60 ไทยจะเริ่มเสียผลประโยชน์มากขึ้น เนื่องจากตลาดในกลุ่มประเทศซีแอลเอ็มวี (กัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม) จะได้รับประโยชน์แทน เพราะเป็นฐานการผลิตของโลก อีกทั้งอยู่ใกล้กับจีนและไทย ทำให้มีโอกาสนำเข้าสินค้าจากไทยไปผลิต แล้วส่งออกไปจีนที่เป็นตลาดใหญ่ได้มากขึ้น ที่สำคัญเป็นกลุ่มที่เศรษฐกิจเติบโตสูงที่สุดในโลกเฉลี่ยปีละ 7-8% และยังมีแนวโน้มเติบโตต่อเนื่องไปอีก 5 ปี ทำให้จากนี้ไปผู้ประกอบการไทยต้องปรับตัว ส่วนหน่วยงานภาครัฐต้องส่งเสริม

“ปี 59 ไทยส่งออกสินค้าไปตลาดเออีซีคิดเป็นมูลค่า 321,549 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 10.4% จากปี 53-58 ที่ส่งออกเฉลี่ยปีละ 261,457 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 10.5% เท่ากับมีส่วนต่าง 60,092 ล้านบาท ลดลง 0.1% โดยในส่วนของสินค้าเกษตรไทยยังขยายตัวได้ 2.1% แต่สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรติดลบ 0.4% อย่างไรก็ตาม คาดว่า ปี 60 ภาพรวมไทยยังส่งออกได้เพิ่มขึ้น 5-6% เมื่อเทียบกับปี 59 จากสินค้า 11 รายการ ที่ส่งออกได้เพิ่มขึ้น คิดเป็นมูลค่า 1,538 ล้านบาท แต่ในส่วนของตลาดซีแอลเอ็มวี มีแนวโน้มที่ไทยจะเสียส่วนแบ่งตลาดหรือส่งออกสินค้าไปซีแอลเอ็มวี 10%”

ทั้งนี้ ได้สำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการในกลุ่มสินค้าดังกล่าวพบว่า 59.2% เห็นว่าไทยยังได้ประโยชน์ โดยเฉพาะผู้ประกอบการอาหารทะเลแปรรูป รองลงมาเป็นข้าวโพด ถั่วเหลือง เนื้อสัตว์แปรรูปกล้วย โดยส่งออกไปมาเลเซียมากที่สุด แต่ยังมีสินค้าที่ไทยไม่ได้ประโยชน์ คือ ข้าวสาร มันสำปะหลัง ยางพารา มะพร้าว เพราะในซีแอลเอ็มวีมีผลผลิตมากกว่าไทย และไทยมีต้นทุนสูงกว่า คาดว่าผู้ประกอบการไทยจะส่งออกไปอาเซียนเพิ่มขึ้น 15% คิดเป็นมูลค่า 369,781 ล้านบาท